

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.13. Capitulare anni septingentesimi septuagesimi noni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæcul. VIII.
A. C. 779.

que ad Rhenum penetrant, agros vastant, prædas agunt, Ecclesias incendunt, Virginibus Deo Sacris vim inferunt. Mox comperto Caroli reditu recedunt, & ab ejus Ducibus prælio fusi in patriam reverti coguntur.

§. XIII.

Capitulare anni septingentesimi septuagesimi noni.

Cum Rex Carolus hoc anno Heristalli Diem Natalem Domini Nostri & Festum Paschæ anno sequente septingentesimo septuagesimo nono celebraret, ibi Capitulare viginti trium (*) Articulorum conditum est, quorum aliqui ad Religionem pertinent. Monasteria reformari jubentur, & Abbatissæ sine intermissione in suo Monasterio residere. Episcopi licentiam habeant homines incestuosos emendandi, atque etiam viduas lapsas. Quilibet det Decimas, quæ secundum justitiam Episcopi dispensentur. Homicidæ & ceteri rei, quos Lex morte puniri jubet, si ad Ecclesiam confugerint, non inveniant ibi præsidium, nec eis victus præbeatur. Perjuro manus amputetur. Si dubium fuerit Pars utraque ad Crucem stet. Is modus tunc temporis erat exprimendi verum; nempe Actor & Reus stabant

Cap. to. 1.
p. 195.

c. 3.

c. 5.

c. 7.

c. 8.

c. 10.

V. Clöff.
Cang.

(*) In ipsis Actis visuntur Articuli XXIV.

stabant ante Crucem, & qui prior in ter-
ram collabebatur, causa cadebat. In Sæcul. VIII.
A. C. 779.
Capitulari subjungitur, standum esse ju- c. II.
c. 13.
dicio Episcopi, si aliquis Comitum accu-
setur, quod furem inique occiderit. Ec-
clesiæ etiam tunc temporis Decimas &
Precarias Regi, sicut olim Pipino, pen-
debant; sed prohibetur, ne noxæ exi-
gantur.

Sequitur Mandatum ad peragendas Chron. Moif.
Petav. anti.
preces publicas & dandam eleemosynam 779.
promulgatum, quia ariditas terræ & fa-
mes hoc anno septingentesimo septuage-
simo nono Francos affligebat. Cuilibet
Episcopo præcipitur, ut tres Missas can-
tet, & ter Psalterium recitet. Tum om-
nibus ab Episcopo usque ad Laicum ux-
orem habentem injungitur, ut biduo je-
junent. Præterea quilibet Episcopus,
Abbas, vel Abbatisa pauperibus det li-
bram unam argenti, vel aliquid huic
æquivalens, & quatuor pauperes usque
ad tempus messis alat. Idem Comites
& alii pro viribus præstare tenebantur,
nam a quolibet exigebatur, ut quidquam
secundum modum suarum facultatum
conferret.

Hoc quoque anno Saxones acie victi,
& Westphali, nempe major illius Natio- Annal. Loi-
set.
nis pars, imperata facere coacti. Cete-
ri, quorum sedes ultra Visurgim positæ
erant, datis obsidibus fidem se servaturos

Sæcul. VIII.
A. C. 779.

jurarunt. Anno sequente septingentesimo octogesimo, Rex res Saxoniae præfens compositurus advenit, & ad Lippæ amnis fontes comitia celebravit. Tum cum usque ad Albim processisset, in loco qui lingua vulgari *Orabim* dicebatur, in adversa oræ ripa, multi Sacro fonte abluti sunt. Vinidorum quoque & Frisonum plurimi baptizati. Tunc ergo Rex Carolus, ut Religionem Christianam in Saxonia stabiliret, totam Regionem Episcopis, Presbyteris & Abbatibus distribuit, qui ibi habitarent & prædicarent; necdum tamen res ita erant pacatæ, ut Sedes Episcopales figi potuissent.

Chr. Mojs.
an. 780.

§. XIV.

S. Sturmii pars vitæ ultima.

Eginh. Sub initium hujus belli Carolus quosdam Sanctæ vitæ Presbyteros miserat, qui conversioni Saxonum incumbèrent; hujus enim amore potissimum ad arma capienda incitatus fuerat. (*) Præceteris celebre sibi nomen S. Sturmii Abbas Fuldensis, & S. Willehadius pepererunt. Ab obitu S. Bonifacii S. Sturmii

Sup. lib.
XLII. §.
43.

(*) Religionis propagandæ studium non fuisset justa belli causa, nisi & aliæ extitissent, quæ magnis Imperiis, quale tunc Francorum erat, ad bellum populis finitimis inferendum vix unquam desunt;